

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113204710
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5113204710.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti o maloletého J. H., nar. X. X. XXXX, trvalé bydlisko M., ul. J. č. XXXX/X, občana Slovenskej republiky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa: matky - H. H., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko M. - U., ul. M. č. XX, občianky Slovenskej republiky, právne zast. JUDr. Lucia Juršíková, advokátka, H. F. XXXX/X, M. a otca - N. H., nar. X. X.. XXXX, trvalé bydlisko M., ul. J. č. XXXX/X, občana Slovenskej republiky, o návrhu otca na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa a o návrhu matky na zníženie výživného pre maloleté dieťa, o odvolaní matky dieťaťa proti časti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 28.9.2016 č.k. 9P/47/2013-225 v spojitosti s opravným uznesením zo dňa 30.11.2016 č.k. 9P/47/2013-245, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., IV. a V. **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V odvolaní nenapadnutej časti vo výroku III., v ktorej súd návrh matky dieťaťa na zníženie výživného zamietol, ponecháva rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom tak, že :

I. Matka H. H., nar. XX. X. XXXX, sa zaväzuje platiť zvýšené výživné pre maloletého J. H., nar. X. X.. XXXX, zo sumy 40,- eur mesačne, na sumu 80,- eur mesačne, od 13.2.2013, a od 1.9.2016 na sumu 90,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám otca maloletého dieťaťa.

II. Nedoplatok na výživnom pre maloletého J. H., za obdobie od 13. 2. 2013 do 30. 9. 2016 vo výške 1 752,85 eur, sa matka zaväzuje splácať v mesačných splátkach po 20,- eur, splatných spolu s bežným výživným, k rukám otca maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok.

III. Súd návrh matky H. H., zo dňa 23. 9. 2016, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žilina dňa 26. 9. 2016, na zníženie výživného pre maloletého J. H., zamietla.

IV. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina, zo dňa 21. 1. 2011, sp. zn. 27C/156/2010, v časti určeného výživného pre maloletého J. H..

V. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie popísal zistené skutočnosti, obsah vykonaných dôkazov, následne citoval príslušné ustanovenia Zákona o rodine, ktoré použil pri právnom posúdení veci, taktiež niektoré súvisiace ustanovenia Civilného mimosporového poriadku a Civilného sporového poriadku, vyhodnotil zistené skutočnosti a dôkazy v súvislosti so zmenou pomerov na strane rodičov maloletého dieťaťa, ako i na strane samotného maloletého dieťaťa, uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal súd z odôvodnených potrieb oprávneného dieťaťa, schopnosti, možnosti a majetkových pomerov rodičov,

práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni každého rodiča a súčasne prihladol na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Súd u otca konštatoval v rozhodnom období nárast príjmu. Taktiež otcovi zanikla vyživovacia povinnosť voči dcére R., ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 27C/156/2010-56 zo dňa 21.01.2011 zverená do starostlivosti matky, pričom otec bol zaviazaný platiť výživné na v tom čase mal. R. vo výške 50,- eur mesačne. Matke v rozhodnom období príjem klesol, nakoľko je evidovaná ako nezamestnaná a poberá dávky v hmotnej núdzi, pričom si privyrába len na základe dohody o pracovnej činnosti. Matka však predchádzajúci pracovný pomer ukončila z vlastnej iniciatívy. Nepreukázala zníženie pracovnú schopnosť ani invaliditu. Súdu nijakým spôsobom nepreukázala, že by mala zhoršený zdravotný stav a nemohla by sa uchádzať a následne zamestnať v odbore, v ktorom je vyučená - kuchár-časník. Zo samotného vyjadrenia matky, keď uviedla, že ide k zamestnávateľovi, kde ju pošlú z úradu práce a nemá doklady o tom, že sa o prácu sama uchádza, vyplýva pasivita matky pri hľadaní si lepšie plateného miesta. Súd preto vychádzal z potenciálneho príjmu 400,- eur, ktorý by matka mohla dosahovať (vo výške akú dosahovala v predchádzajúcom zamestnaní). Matka zároveň vlastní ? rodinného domu a pozemky, ktorých predajom, by si mohla zlepšiť finančnú situáciu, nad tým však podľa vlastného vyjadrenia neuvažovala. Matka si musí uvedomiť, že plnenie vyživovacej povinnosti je jej prvoradá povinnosť. Za zmenu pomerov u dieťaťa považoval súd uplynutie doby od poslednej úpravy výživného v roku 2011 do podania návrhu matky vo februári 2013 a následne nástup mal. J. do 9. ročníka základnej školy, v dôsledku čoho došlo nepochybne k nárastu výdavkov. Povinnosťou každého rodiča je povinnosť korigovať svoje výdavky tak, aby predovšetkým mohol plniť vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu mu zo zákona (uznesenie Krajského súdu Žilina, sp. zn. 9 CoP 71/2008). Nakoľko výživné je pohľadávkou prednostnou, súd neprihladol ani dlhy matky, ktoré musí splácať. Matka sa musí snažiť o dosiahnutie takého príjmu (nájsť si zamestnanie, prípadne predať nehnuteľnosti), aby mohla svoju vyživovaciu povinnosť plniť v stanovenej výške. Počiatok plnenia zvýšeného výživného súd určil na 13.02.2013, teda odo dňa podania návrhu. Podľa názoru súdu je v možnostiach a schopnostiach matky platiť zvýšené výživné pre mal. J., zo sumy 40,- eur na sumu 80,- eur od 13.02.2013 a na sumu 90,- eur od 01.09.2016, kedy mal. J. nastúpil do 9. ročníka základnej školy. V tomto období vývoj dieťaťa akceleruje a pripravuje sa na stredoškolské štúdium. Vzhľadom k tomu, že počiatok plnenia zvýšeného výživného bol stanovený od podania návrhu dňa 13.02.2013, vznikol matke do 31.08.2016 nedoplatok na výživnom vo výške 1 752,85 eur, ktorý súd ustálil nasledovne: Vo februári 2013 súd zvýšil výživné na sumu 80,- eur, t.j. mesačné zvýšenie predstavuje sumu 40,- eur (80,- eur - 40,- eur), z toho alikvotná časť za obdobie od 13.02.2013 do 28.02.2013, predstavuje sumu 22,85 eur (1,428 na deň x 16 dní). Za mesiac február 2013 vznikol matke nedoplatok 22,85 eur. Od 01.03.2013 do 31.08.2016 zvýšil súd výživné o 40,- eur (80,- eur - 40,- eur). Za obdobie od 01.03.2013 do 31.08.2016 vznikol otcovi dlh vo výške 1.680,- eur (42 mesiacov krát 40,- eur). Od 01.09.2016 zvýšil súd výživné o 50,- eur (90,- eur - 40,- eur). Za mesiac september 2016 vznikol matke nedoplatok vo výške 50,- eur. Celkový dlh matky na výživnom za obdobie od 13.02.2013 do 30.09.2016 predstavuje sumu 1.752,85 eur (22,85 eur + 1.680,- eur + 50,- eur). Súd povolil matke dlžné výživné splácať v mesačnej splátke po 20,- eur, spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Súd povolenie splátok odôvodňuje úpravou výživného, výškou priznaného nedoplatku na zameškanom výživnom a platobnou schopnosťou matky a pomermi oprávneného dieťaťa, ktorého výchova a výživa nebude ohrozená, aj keď nebude nedoplatok na výživnom uhradený jednou splátkou. Matka si musela byť vedomá toho, že výživné môže byť zvýšené a už v predstihu sa na takúto situáciu mohol pripraviť. Keďže súd tak, ako je vyššie uvedené, konštatoval zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie výživného na maloleté dieťa, logicky návrh matky z tých istých dôvodov zamietol. Matka si musí byť vedomá, že výdavky syna rastú a výživné v doterajšej výške je absolútne nedostatočné, napriek tomu, celkom nepochopiteľne a nesvedomito, navrhla výživné ešte znížiť. Aj keď súd nevyhovel návrhu otca v celom rozsahu, nerozhodol osobitným výrokom tak, že návrh vo zvyšnej časti zamietla, pretože ide o nesporové konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 49 ods. 1 CMP, účastník platí trovy konania, ktoré vznikli jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Podľa ustanovenia § 231 CSP, rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe návrhu meniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, kedy nastala podstatná zmena pomerov.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa, a to proti výrokom I., II., IV. a V. Voči časti výroku rozsudku v bode III. matka dieťaťa odvolanie nepodala. V tejto časti, teda vo výroku, ktorým súd návrh matky maloletého dieťaťa na zníženie výživného

zamietol, rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmaval. Matka maloletého dieťaťa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v odvolaní vytýkala okresnému súdu, že nezohľadnil v dostatočnej miere zvýšenie mesačného príjmu otca dieťaťa a naopak, zníženie jej mesačného príjmu, ktorý predstavuje približne 130,- eur, keďže je evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie a poberá len dávky v hmotnej núdzi. Zdôrazňovala, že stratu zamestnania nie je možné posudzovať v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, teda že by sa bola vzdala výhodnejšieho zamestnania bez dôležitého dôvodu, nakoľko jej zdravotné pomery nedovoľovali ďalej vykonávať takú prácu, čo považuje za dôležitý dôvod. Navrhovala v odvolacom konaní, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh otca na zvýšenie výživného na maloletého syna J. H. v celom rozsahu zamietne.

3. K obsahu podaného odvolania sa kolízny opatrovník nevyjadril, otec maloletého dieťaťa v stručnom písomnom vyjadrení navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou (§ 362, § 359 CSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 470 ods. 2 CSP), rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a po preskúmaní musel rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP, pretože súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, resp. nevyhodnotil vykonané dôkazy v súlade s ust. § 191 ods. 1,2 CSP. Keďže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, tak podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie nevyhodnotil dostatočne skutočnosti týkajúce sa zmeny pomerov na strane rodičov maloletého dieťaťa. Pokiaľ ide o samotné maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne konštatoval, že došlo od posledného súdneho obdobia k podstatnej zmene pomerov na strane dieťaťa, pokiaľ ide o jeho vek, a teda aj zvýšenie celkových životných potrieb. Na druhej strane nie je možné z doposiaľ vykonaného dokazovania konštatovať v zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, že by sa matka maloletého dieťaťa ako povinná vzdala bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku. Matka dieťaťa stále tvrdí, že zamestnania sa musela vzdať zo zdravotných dôvodov. Táto skutočnosť v konaní pred súdom prvej inštancie nebola dostatočne zisťovaná. V tomto smere bude potrebné v ďalšom konaní zisťovať, či skutočne matka dieťaťa sa vzdala výhodnejšieho zamestnania pre jej zdravotné problémy, ktoré by jej nedovoľovali ďalej vykonávať pôvodnú prácu. Bude povinnosťou matky maloletého dieťaťa v súčinnosti so súdom prvej inštancie k uvedenému problému zabezpečiť odborné lekárske vyjadrenie od jej ošetrojúceho lekára, prípadne odborných lekárov, pokiaľ by išlo o konkrétne odborné zdravotné problémy matky. Pokiaľ by sa preukázalo, že matka maloletého dieťaťa sa musela vzdať pôvodného zamestnania skutočne pre zdravotné problémy, keď by nemohla vykonávať naďalej pôvodnú prácu, pri jej súčasnom príjme, ktorý predstavuje dávku v hmotnej núdzi vo výške 68,60 eur plus určitý príjem na základe dohody o pracovnej činnosti, ktorý údajne mesačne predstavuje sumu do 70,- eur, nebolo by reálne možné zvýšenie výživného tak, ako o ňom rozhodol súd prvej inštancie vo svojom rozsudku.

6. Z uvedených dôvodov musel odvolací súd v odvolaní napadnutých častiach rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

7. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonala za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)